

for det tredje, det er vigtigt også at se hele dette område i en større familiepolitisk sammenhæng.

Lad mig til sidst blot nævne, at det er jo rent faktisk, som et par talere også har været inde på, i denne måned 25 år siden, at loven om svangerskabsafbrydelse, som giver kvinden ret til selvbestemt abort inden den 12. svangerskabsuge, blev vedtaget. Der er blevet udvekslet mange sværdslag for og imod fri abort siden da, og på den baggrund synes jeg alligevel – uden at jeg skal svinge mig for højt op under loftet – at jeg vil vove og sige, at det er lidt af en historisk begivenhed, at et så bredt flertal i Folketinget, som tilfældet tilsyneladende er, i dag kan stå bag vedtagelsen af vores forslag, også på baggrund af de forskellige udgangspunkter, vi har. Jeg oplever det faktisk som lidt af et sporskifte, også det at regeringen nu skal komme med en egentlig handlingsplan.

Man kan diskutere, om regeringen ikke selv ville have taget en del initiativer uden denne forespørgselsdebat. Det er klart, at regeringen har nogle initiativer på vej, men jeg tror alligevel, at det, at vi får en samlet handlingsplan og dermed også fra Folketingets side mulighed for at følge den op, vil give en forstærket indsats for at få reduceret det høje aborttal.

Så vil jeg blot sige, at jeg er enig med fru Ester Larsen fra Venstre i, at der er et klart hængeparti af mere principiel art, når det gælder de sene aborter. Det viser også, at uanset at vi nu har levet med den såkaldte frie abort i 25 år, bliver vi aldrig nogen sinde færdige med at diskutere, hvornår et menneske har ret til livet: Skal det være fra den 22. svangerskabsuge, skal det være fra den 12. svangerskabsuge, eller det skal være fra befrugtningstidspunktet, som vi mener i Kristeligt Folkeparti? Den debat vil vi til stadighed skulle føre, også fordi de problemer, de traumer, som flere har påpeget opstår i forbindelse med abort, bl.a. skyldes, at holdningen til abort er en meget, meget væsentlig etisk problemstilling ved siden af det, man kan have af sociale holdninger og andre ting.

Jeg vil afslutte med at sige tak for støtten til Kristeligt Folkepartis forslag her i dag, og vi ser frem til at følge op på den handlingsplan, sundhedsministeren kommer med på regeringens vegne til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Jann Sjørnsen (KRF) (se foran) vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. (Ophævelse af lovens revisionsbestemmelse).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 22/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Indenrigsministeren har fremsat forslag om ophævelse af § 4 i lov nr. 378 af 14. juni 1995.

§ 4 indeholder en revisionsbestemmelse til loven om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. Loven giver kommuner og amtskommuner udvidet mulighed for at udføre kommunale opgaver for hinanden og for andre kommunale myndigheder, og lovens formål er på denne måde at give mulighed for en bedre udnyttelse af eksisterende ressourcer.

Det af indenrigsministeren nedsatte udvalg, der havde til opgave at undersøge kommuners og amtskommuners erfaringer med anvendelsen af loven, afgav i februar 1998 sin rapport, hvori det konkluderes, at loven har fundet anvendelse såvel ved varetagelse af opgaver inden for områder, der er specielle for den kommunale sektor, som ved varetagelse af opgaver inden for områder, der også kan varetages af private virksomheder. De pågældende opgaver er i størrelsesordenen 1 promille af kommunernes og amtskommunernes samlede køb af fremmede tjenesteydelser, og det konkluderes derudover i rapporten, at loven hovedsagelig har været anvendt ved varetagelse af mindre opgaver og ikke ved udførelse af